

Arrest

**nr. 128 074 van 14 augustus 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 18 februari 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker dient op 6 januari 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 18 februari 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) om de voornoemde

aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Dit is de thans bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 06.01.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

I(...), S(...)
nationaliteit: Kirgizië
geboren te (...)
adres: (...)

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is.*

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 23 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

De aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 06.01.2014 werd omwille van medische problemen onder naam van I(...), S(...) ingediend. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift dd. 31.12.2013 is echter opgesteld op naam van I(...), A(...). Bijgevolg is het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, §1,1e lid van de wet van 15.12.1980. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214 351 RvS dd. 30.06.2011).

Wat betreft I(...) A(...), op wiens naam de medische getuigschriften werden gepersonaliseerd, kan er aangegeven worden dat hij over een B-kaart beschikt sinds 05.02.2014.”

2. Over de rechtspleging

2.1 De verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet binnen de wettelijk bepaalde termijn van acht dagen in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

2.2 Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van “het beginsel van behoorlijk bestuur”.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“Dat de beslissing stelt dat het standaard medisch getuigschrift niet voorligt. Het medisch attest dat voorligt spreekt op naam van de Heer I(...), A(...) en niet op naam van I(...), S(...).

Dat de beslissing een vergissing is. Dat mijn verzoeker in zijn verzoekschrift ex art. 9 ter Vreemdelingenwet duidelijk gezegd heeft waarop zijn aanvraag gebaseerd zijn : “Mijn cliënt is bovendien inmiddels goed geïntegreerd. De vader van mijn verzoeker, De Heer A(...) I(...) (O.V.nr. xxx) is ernstig ziek. Hij is een terminaal kankerpatiënt en heeft hulp van derden (mantelzorg) nodig. (zie attest Dr. W. V(...) dd. 31.12.2013).”

Mijn verzoeker heeft in het verzoekschrift duidelijk gesteld dat hij niet ziek is, maar dat hij als zoon instaat voor de mantelzorg voor zijn vader, die terminaal ziek is. Dat in deze optiek het medisch attest wel degelijk correct en relevant is."

3.2 Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

Waar de verzoeker in de hoofding van het enige middel een schending aanvoert van *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*, dient te worden opgemerkt dat het bestuursrecht geen uniek en enig *"beginsel van behoorlijk bestuur"* kent, maar diverse beginselen van behoorlijk bestuur. Nu de verzoeker nalaat te verduidelijken welk beginsel van behoorlijk bestuur hij precies geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat het enige middel niet ontvankelijk is in de mate dat de verzoeker zich beroept op *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*.

3.3 De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is.

Lezing van de bestreden beslissing leert dat in de motieven van deze beslissing duidelijk wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing vermeldt tevens de feitelijke overwegingen waarop ze is gesteund. Er wordt vermeld dat de verzoeker geen standaard medisch getuigschrift heeft voorgelegd bij de aanvraag. De gemachtigde verduidelijkt dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift is opgesteld op naam I. A. terwijl de aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend onder naam van I. S. zodat het getuigschrift niet correct gepersonaliseerd is en niet toelaatbaar is als bewijs van de ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet. Verder geeft de gemachtigde nog mee dat de heer I. S. reeds sinds 5 februari 2014 over een B-kaart beschikt.

De verzoeker toont niet aan dat deze motivering niet afdoende zou zijn.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ligt niet voor.

3.4 Uit het betoog ter ondersteuning van het enige middel blijkt dat de verzoeker de mening is toegedaan dat de motieven van de bestreden beslissing berusten op een vergissing. Dergelijke, inhoudelijke, kritiek betreft niet de uitdrukkelijke motiveringsplicht maar de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt dan ook vanuit dit oogpunt onderzocht, tezamen met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.5 De thans bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid,"

Deze bepaling verwijst naar artikel 9ter, §1, (vierde lid), dat luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

(...)”

In casu stelt de gemachtigde vast dat de voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf is ingediend op naam van de verzoeker, terwijl het bijgebrachte standaard medisch getuigschrift is opgesteld op naam van I. S., verzoekers vader.

De verzoeker meent dat dit berust op een vergissing, doch hij kan hierin niet worden gevolgd. De bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bevindt zich in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat de aanvraag blijkens de bewoordingen ervan duidelijk is opgesteld en enkel is opgesteld in naam van de verzoeker, I. S. Uit deze aanvraag blijkt bovendien niet, in weerwil van hetgeen de verzoeker thans voorhoudt, dat de verzoeker zou instaan voor de mantelzorg van zijn vader.

De aanvraag is opgesteld door de raadsman van de verzoeker en de verzoeker wordt erin aangeduid als “mijn cliënt”. Uit de passage: “Mijn cliënt is bovendien inmiddels goed geïntegreerd. De vader van mijn verzoeker, De Heer A(...) I(...) (O.V.nr. xxx) is ernstig ziek. Hij is een terminaal kankerpatiënt en heeft hulp van derden (mantelzorg) nodig. (zie attest Dr. W. V(...) dd. 31.12.2013).” kan niet worden opgemaakt dat de verzoeker instaat voor de mantelzorg van zijn vader. Ook uit het bijgebrachte standaard medisch getuigschrift kan zulks geenszins worden opgemaakt, de verzoeker wordt hierin niet vermeld.

De Raad wijst er op dat uit de redactie van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat deze bepaling enkel van toepassing is op “de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat (...)”. Artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt voorts dat de vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient samen met zijn aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte alsook dat hij bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift dient over te maken zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Het is duidelijk dat de aanvraag moet worden ingediend door een vreemdeling die aan een ziekte lijdt en dat het bij de aanvraag gevoegde standaard medisch getuigschrift ook in hoofde van deze zieke vreemdeling moet zijn opgesteld.

Het is dan ook geenszins onjuist noch onredelijk dat de gemachtigde oordeelde dat “De aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 06.01.2014 werd omwille van medische problemen onder naam van I(...), S(...) ingediend. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift dd. 31.12.2013 is echter opgesteld op naam van I(...), A(...). Bijgevolg is het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, §1,1e lid van de wet van 15.12.1980.”

Nu blijkt en de verzoeker niet betwist dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift op naam van zijn vader en niet op zijn naam staat, werd de aanvraag op goede gronden en in toepassing van artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard.

Er is dan ook geen sprake van een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch van de materiële motiveringsplicht.

3.6 Het enige middel is, in zoverre het onontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VAN DEN BOSSCHE

C. DE GROOTE